

w sprawie wniosku Uniwersytetu Rzeszowskiego o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Uniwersytetu Rzeszowskiego o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn.DSW-WKS.8014.19.2023.3.AZ

§ 1

Na podstawie art. 245 ust. 4 i 5 w zw. z art. 258 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 742, z późn. zm.) Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej:

utrzymuje w mocy uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej nr 338/2023 z dnia 25 maja 2023 r. dotyczącą spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Uniwersytetu Rzeszowskiego o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn.DSW-WKS.8014.19.2023.3.AZ

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej, uwzględniając opinię zespołu odwoławczego, uznało, iż wyjaśnienia przedstawione we wniosku Uniwersytetu Rzeszowskiego o ponowne rozpatrzenie sprawy wyrażenia opinii dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i dotyczącej spełnienia warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku, poziomie i profilu oraz związku studiów ze strategią uczelni w ramach postępowania z wniosku Uniwersytetu Rzeszowskiego o pozwolenie na utworzenie studiów na kierunku psychologia na poziomie jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym, prowadzonego przez Ministra Edukacji i Nauki pod sygn.DSW-WKS.8014.19.2023.3.AZ nie uzasadniają zmiany opinii negatywnej wyrażonej w § 1 uchwały nr 338/2023 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 25 maja 2023 r.

Podstawę wydania negatywnej opinii stanowiły następujące zarzuty:

1. Nie jest spełniony warunek określony w art. 67 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, bowiem kierunkowe efekty uczenia się nie uwzględniają uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226), oraz charakterystyk drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust.3 tej ustawy. W opisie większości efektów uczenia się Wnioskodawca uwzględnił poziom zaawansowania zdobywanej wiedzy i złożoności nabywanych umiejętności oraz kompetencji, które powinien osiągnąć absolwent kierunku, określając je jako 6 - 7 poziom, a efekty uczenia się dla jednolitych studiów magisterskich powinny odpowiadać 7. poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak następuje:

„W odpowiedzi na powyższy zarzut, uprzejmie informujemy, że błąd związany z omyłkowym przypisaniem do efektu kierunkowego K_U07 kodu składnika opisu z 6. poziomu PRK powstał na etapie tworzenia ostatecznej wersji i jest efektem błędu technicznego. W przypadku wspomnianego efektu usunięto odniesienie do poziomu 6. W opisie efektów uczenia się dla kierunku studiów wzmocniono również terminologię części efektów w celu uzyskania ich pełniejszej korelacji z poziomem 7 PRK. Stosowne zmiany w opisie efektów uczenia się zostały przyjęte przez Senat Uniwersytetu Rzeszowskiego w uchwale nr 256/06/2023 z dnia 13 czerwca 2023 r. w sprawie zmian w programie studiów dla kierunku psychologia, jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym (Uchwała Senatu wraz z programem studiów stanowi załącznik 1 do niniejszego wniosku). W związku z powyższym dokonano stosownych zmian w sylabusach (załącznik 2 — sylabusy).”

Stanowisko Prezydium PKA

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia przedstawiła dodatkowe wyjaśnienia i informacje o działaniach naprawczych, które niwelują istotę zarzutu od strony merytorycznej. Wprowadzone zmiany uzyskały moc wiążącą na podstawie odpowiedniego aktu prawnego organu Uczelni.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut stał się bezprzedmiotowy**.

2. Nieprawidłowe jest zróżnicowanie liczby efektów uczenia się dla każdej z proponowanych na kierunku specjalności. Zakładane kierunkowe efekty uczenia się są związane z psychologią. W koncepcji kształcenia uwzględniono 29 efektów w zakresie wiedzy, 23 w zakresie umiejętności oraz 13 w zakresie kompetencji społecznych. Wyróżniono także dodatkowe efekty specjalnościowe dla jednej z oferowanych specjalności (*psychologia w edukacji*), której absolwenci powinni zgodnie z przedstawioną koncepcją kształcenia osiągnąć łącznie 60 efektów w zakresie wiedzy, 48 w zakresie umiejętności i 19 w zakresie kompetencji społecznych. Dodatkowe efekty uczenia się (odpowiednio 31, 25 oraz 6) przewidywane dla specjalności *psychologia w edukacji* – jak podaje Uczelnia wynikające ze standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela stanowią w istocie odrębny program studiów, a na ich osiągnięcie przeznaczono 990 godzin zajęć specjalizacyjnych oraz 720 + 120 godzin praktyk. Dla porównania – dla specjalności *psychologia kliniczna i zdrowia* zajęcia specjalizacyjne przewidziano w wymiarze 930 godzin oraz 720 godzin praktyk nie dodając żadnych dodatkowych efektów uczenia się. Porównując wymiar godzinowy zajęć przewidzianych dla obu specjalności można zauważyć niewielką różnicę (60 godzin zajęć dydaktycznych i 120 godzin praktyk). Zatem znacznie szersza lista efektów uczenia się ma być osiągnięta w tym samym czasie trwania studiów i liczbie godzin zajęć, przy tej samej liczbie punktów ECTS odzwierciedlającej nakład pracy. Taka konstrukcja programu studiów jest nieprawidłowa.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„Wskazane w opinii zróżnicowanie liczby efektów na proponowanych specjalnościach wiąże się z faktem, że na specjalności psychologia w edukacji zaplanowane zostały zajęcia wynikające ze standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela dotyczące nauczyciela psychologa, znajdujące się w części C — podstawy dydaktyki i emisja głosu oraz

w części F — przygotowanie pedagogiczne do wykonywania zawodu nauczyciela psychologa. Poprzez uwzględnienie dodatkowych efektów dla tej specjalności uczelnia chciała w pełni udokumentować realizację standardu kształcenia i efektów określonych w standardzie dotyczących przedmiotów: podstawy dydaktyki, pedagogika, emisja głosu, metodyka pracy nauczyciela psychologa w przedszkolach, szkołach i placówkach systemu oświaty oraz praktyka pedagogiczna.

Niemniej uwzględniając zasadność przedstawionego zarzutu w celu zniwelowania wskazanego braku równowagi w liczebności efektów między specjalnościami, opracowano dodatkowe efekty kierunkowe (26), które będą realizowane wyłącznie na specjalności *psychologia kliniczna i zdrowia*: 14 efektów dotyczących wiedzy; 9 dotyczących umiejętności oraz 3 dotyczące kompetencji społecznych, z uwzględnieniem ich odniesienia do charakterystyk drugiego stopnia PRK (program studiów wraz z opisem efektów uczenia się przedstawia załącznik 1). Efekty będą realizowane podczas zajęć w ramach tej specjalności, i zostały uwzględnione w sylabusach przedmiotowych (załącznik 2 — sylabusy) oraz w programie studiów przyjętym przez Senat UR (charakterystyka i warunkach realizacji programu studiów załącznik 1. 3 do uchwały nr 256106/2023 Senatu UR z dnia 13 czerwca 2023 r.).”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyjaśnienia i informacje o podjęciu działań naprawczych, jednak nie niwelują one istoty zarzutu. Analiza załącznika nr 1 wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, obejmującego opis efektów uczenia się określonych dla kierunku, pozwala ocenić, iż zaplanowana przez Wnioskodawcę poprawa konstrukcji programu studiów, a w szczególności efektów uczenia się nie została dokonana w myśl tez Prezydium PKA ujętych w zarzucie nr 2. Deklarowane przez uczelnię „*zniwelowanie wskazanego braku równowagi w liczebności efektów między specjalnościami*” nie znajduje potwierdzenia w dołączonej dokumentacji. W zmienionym programie studiów, w obrębie specjalności *psychologia w edukacji* przewiduje się: 60 efektów odnoszących się do tworzenia wiedzy, 48 – umiejętności i 19 kompetencji społecznych; w obrębie specjalności *psychologia kliniczna i zdrowia* – analogiczne wartości to: 43, 32, 16; przy prawie tej samej liczbie godzin przewidzianej na realizację obydwu specjalności (2985/3045 godzin; a więc z minimalną przewagą akurat w przypadku specjalności *psychologia kliniczna i zdrowia*). Należy więc ponownie stwierdzić nierównoważność efektów uczenia się w obrębie obydwu specjalności. Analiza zmian ujawnia inne nieprawidłowości, związane z niewyróżnieniem w efektach proporcji specyficznej dla profilu praktycznego, bowiem uwzględniają one w zdecydowanej większości wiedzę, a nie umiejętności praktyczne. Takie proporcje byłyby adekwatne dla kierunku ogólnoakademickiego. Należy więc stwierdzić, że aktualne, zmienione efekty uczenia się w nieprawidłowym wymiarze konkretyzują zakres kompetencji specyficznych dla praktyki zawodu psychologa. Negatywnie ocenić należy także praktykę nieuzasadnionego merytorycznie przypisywania do jednej specjalności aż 26 nowych efektów uczenia się, bez odniesienia się do celowości tego zabiegu (np. bez przełożenia na realnie nowe kompetencje charakteryzujące sylwetkę absolwenta). Automatyczne, bezrefleksyjne mnożenie efektów powoduje ich fasadowość i iluzoryczność. Zbyt duża liczba wyróżnionych efektów ogólnych wzmacnia wrażenie ich rozdrobnienia, a także odzwierciedla brak całościowej, syntetycznej wizji i koncepcji studiów.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy.**

3. W sformułowaniach dotyczących zakładanych kierunkowych efektów uczenia się stwierdzono nieprawidłowości. Po pierwsze, niektóre efekty nakładają się na siebie – dotyczy to efektów wspólnych dla obu specjalności oraz efektów dodatkowych dla specjalności psychologia w edukacji. Wybrany przykład to: efekt K_U05 – absolwent potrafi „obserwować, diagnozować, racjonalnie oceniać złożone sytuacje oraz analizować wzory i motywy ludzkich zachowań, a także wykorzystywać je do projektowania działań diagnostycznych i pomocowych” oraz efekty K_U33 i K_U38, które zakładają, że absolwent potrafi „skutecznie wspierać dziecko w adaptacji do nowej sytuacji” oraz „diagnozować potrzeby rozwojowe i edukacyjne uczniów...”. Po drugie, różne efekty odnoszą się do bardzo podobnych kwestii, np.: efekty K_U14 i K_U23 uwzględniają poziom znajomości języka obcego i terminologii fachowej.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„W naszej opinii wskazane przez Recenzentów efekty nie nakładają się znaczeniowo. Przyczyną rozbieżności ocen mogą natomiast być ich niejednoznaczne sformułowania językowe. Ponieważ budziły one wątpliwości, zdecydowano się zmienić opis wskazanych efektów: K_U05 i K_U33 oraz K_U38, K_U14 i K_U23 tak, aby doprecyzować ich treść, a tym samym bardziej je zróżnicować. Z podobnych przyczyn takie zmiany, na zasadzie autokrytyki, wprowadzono także w efektach: K_W06, K_W18 (dotyczą wiedzy na temat uwarunkowań zachowań człowieka); K_W25, K_W26 (dotyczą twórczości) - załącznik 1, w części dotyczącej opisu efektów uczenia się dla programu studiów, stanowiącej załącznik nr 1.3 do Uchwały Senatu UR nr 256/06/2023.”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyjaśnienia i informacje o podjęciu działań naprawczych, jednak nie niwelują one istoty zarzutu. Nadal wiele z efektów uczenia się jest znaczeniowo niewyróżniających się. Należy też zauważyć, że nadmierna szczegółowość oraz nieuzasadnione multiplikowanie planowanych efektów uczenia się, charakterystyczne dla poprawionego programu (por. stanowisko Prezydium PKA dotyczące zarzutu nr 2) może być dodatkową przyczyną znaczeniowego pokrywania się i braku wyróżnienia specyfiki poszczególnych efektów (np. K_W66 i K_W67, a dodatkowo K_W06).

W opinii Prezydium PKA, w obszarze konstrukcji programu jest zawarty błąd koncepcyjny, rzutujący na znaczeniową nietrafność efektów uczenia się, a wynikający z nieprawidłowego rozumienia zawodu psychologa-nauczyciela oraz przygotowania pedagogicznego. W recenzowanej koncepcji formalnie nie odniesiono efektów uczenia się do dyscypliny pedagogika (jest oznaczona w 100% psychologia), natomiast ich treść zawiera wiedzę/umiejętności i postawy społeczne immanentnie związane z pedagogiką. Merytorycznym i metodologicznym błędem jest lokowanie treści np. efektu „*student zna i rozumie usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych*” (K_W32) w wiedzy psychologicznej. Także np. efekt K_W 30 absolutnie nie jest merytorycznie związany z wiedzą psychologiczną, odnosi się do tradycyjnych obszarów pedagogiki i dydaktyki, która nie jest w ogóle reprezentowana w programie studiów Wnioskodawcy, w przyporządkowaniu dyscyplin (podobnie także np. K_W33, i dalsze w obrębie specjalności *psychologia w edukacji*).

Nie można treści efektów w zakresie przygotowania pedagogicznego, nauczycielskiego umiejscawiać w zakresie efektów uczenia się i umiejętności specyficznych dla wiedzy psychologicznej – to inna dziedzina wiedzy oraz inne umiejętności.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

4. W koncepcji kształcenia brak wyraźnego określenia rodzaju i zakresu umiejętności praktycznych zdobywanych na poszczególnych zajęciach, co jest istotną wadą w przypadku kształcenia na kierunku o profilu praktycznym. Przykłady zajęć (wykazanych we wniosku jako kształtujące umiejętności praktyczne), które ilustrują powyższe uwagi to m.in.: *psychopatologia*, zajęcia realizowane w formie wykładów i ćwiczeń, które wskazano na liście zajęć kształtujących umiejętności praktyczne – nie wykazano żadnych umiejętności praktycznych zdobywanych na zajęciach. Sposobem weryfikacji efektów jest m.in. wykonywanie zadań, ale bez określenia ich celu i charakteru. *Psychologia kliniczna* – nie wykazano w treściach programowych żadnych umiejętności praktycznych, a ponadto zakładane efekty uczenia się powtarzają ogólnie sformułowane efekty kierunkowe, których związek z treściami programowymi jest kontrowersyjny (np.: efekt EK_08, który uwzględnia „...popularyzację wiedzy w formie publikacji, wystąpień konferencyjnych i organizowania szkoleń...”).

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, iż w koncepcji kształcenia na wnioskowanym kierunku wyróżniono 48 umiejętności praktycznych rozwijanych wtoku studiów. W każdym z przedmiotów ujętych w harmonogramie studiów, w sylabusie wskazano rodzaj i zakres umiejętności praktycznych (w tabeli 3.2. Efekty uczenia się dla przedmiotu). We wskazanym przykładowym przedmiocie „Psychopatologia” realizowane są następujące umiejętności praktyczne: „potrafi obserwować, diagnozować, racjonalnie oceniać złożone sytuacje oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań oraz wykorzystywać je do projektowania działań diagnostycznych i pomocowych” (K_U05) i „potrafi odpowiednio dobrać i posługiwać się technikami badawczymi i narzędziami diagnostycznymi umożliwiającymi identyfikację problemów jednostek oraz podejmować działania diagnostyczne, profilaktyczne i pomocowe, też w sposób innowacyjny” (K_U06). Jako metodę dydaktyczną podano pracę w grupach, wykonywanie zadań i prezentację. W tabeli 3.2 szczegółowo sprecyzowano rodzaj i zakres rozwijanych w ramach przedmiotu umiejętności praktycznych, cel i charakter metod: wykonywanie zadań i praca w grupach, dotyczy ćwiczenia czynności diagnostycznych i samodzielnego formułowanie na ich podstawie opinii psychologicznej. Te zaś elementy wskazują na konkretne praktyczne umiejętności zdobywane podczas zajęć. Rozumiejąc jednak wskazywane w ocenie wątpliwości, w aktualnej dokumentacji (załącznik 2 – sylabusy) doprecyzowano, na czym polega wykonywanie zadań i prezentacje realizowane samodzielnie przez studentów.

Jak dodał Wnioskodawca, w drugim ze wskazanych przedmiotów, tj. „psychologia kliniczna” w tabeli 3.2. sylabusu Efekty uczenia się dla przedmiotu, wskazano trzy umiejętności praktyczne rozwijane w ramach przedmiotu: „potrafi obserwować, diagnozować, racjonalnie oceniać złożone sytuacje oraz analizować motywy i wzory ludzkich zachowań oraz wykorzystywać je do projektowania działań diagnostycznych i pomocowych” (K_U05), „potrafi dobierać środki i metody pracy w celu efektywnego wykonania pojawiających się zadań,

rozwiązywania problemów diagnostycznych i wprowadzania oddziaływań pomocowych” (K_U11) i „potrafi kierować pracą zespołu w ramach zajęć, przygotowania prezentacji” (K_U12). W sylabusie w treściach programowych w punkcie 3-3b znajduje się w pkt. 3. Wywiad i obserwacja w psychologii klinicznej, w punkcie 4. Prezentacja przypadków klinicznych, w punkcie 16. Wywiad i obserwacja dzieci i młodzieży oraz ich rodzin, w punkcie 17. Prezentacja przypadków. Analizując treść umiejętności praktycznych i treści merytoryczne realizowane podczas ćwiczeń audytoryjnych, wskazane przez autora sylabusu, zdaniem Uczelnie jednoznacznie można zauważyć, że zarówno rodzaj i zakres umiejętności praktycznych dla przedmiotu Psychologia kliniczna został przez autora określony, podobnie jak i sposób rozwijania umiejętności praktycznych w ramach treści programowych, tj. rozwijanie umiejętności prowadzenia wywiadu i obserwacji, umiejętności tworzenia diagnozy psychologicznej. W ocenie Wnioskodawcy można się zgodzić, że w jednym przypadku zbyt szczegółowo opisano dyskusyjną treść efektu efektu EK_08, jednak autorowi chodzi o analizowanie praktycznych zagadnień psychologicznych, które znajdują się w tym efekcie.

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyjaśnienia i informacje o podjęciu działań naprawczych, jednak nie niwelują one istoty zarzutu. Program nadal nie konkretyzuje i nie uszczegóławia umiejętności specyficznych dla zawodu psychologa. Analiza całości dokumentacji dołączonej do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (a więc sylabusów – zał. 2, tabeli nr 1 pt. *Liczba stosowanych metod i form kształtujących umiejętności praktycznych na 89 zajęciach lub grup zajęć kształtujących umiejętności praktyczne* z zał. 3, a także *Uchwały Senatu*, zamieszczonej w zał. 1) pozwala zauważyć szereg nieprawidłowości związanych z zakresem niniejszego zarzutu. Po pierwsze, nadal brak wyraźnego określenia rodzaju i zakresu umiejętności praktycznych zdobywanych na poszczególnych zajęciach, co jest istotną wadą w przypadku kształcenia na kierunku o profilu praktycznym. Nie wiadomo, czego konkretnie i w jaki sposób będzie się uczył student i jakie to będzie miało przełożenie na specyfikę umiejętności związanych z jego praktyką zawodową, lub zaplanowane efekty są nierealistyczne i niespójne z metodami realizacji oraz weryfikacji efektów uczenia się – (por. np. EK_06 - „*Umie komunikować się z osobami innych specjalności w instytucjach zatrudniających psychologów oraz z odbiorcami z obszaru naukowego; potrafi prowadzić debatę na tematy związane z psychologią kliniczną i psychopatologią osób starszych.*”, EK_08 – „*Potrafi umiejętnie wspomagać system rodzinny i instytucje pomocowe w oddziaływaniach wobec osób z zaburzeniami psychicznymi i chorobami przewlekłymi.*”) W przypadku zajęć *Psychologia kliniczna i psychopatologia późnej dorosłości* nie zaplanowano nawet wizyt w zewnętrznych instytucjach, a weryfikacja efektów odbywa się jedynie na podstawie kolokwium i niesprecyzowanego „studium przypadku”.

Inny z błędów w zmienionym programie studiów odnosi się do wliczania w wymiar umiejętności praktycznych psychologa tych, które dotyczą umiejętności praktycznych pedagoga (dotyczy to efektów realizowanych m.in. na przedmiotach: *pedagogika, edukacyjny projekt badawczy, podstawy dydaktyki*, które nie przynależą do umiejętności zawodowych specyficznych dla dyscypliny psychologia.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy.**

5. W przypadku niektórych zajęć brak związku zakładanych efektów z treściami programowymi, np. niejasny jest związek zakładanego efektu EK_05 dla zajęć *psychopatologia*, który zakłada m.in. „...szanowanie prawa autorskiego...” z treściami programowymi.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„W odniesieniu do przedmiotu »Psychopatologia« w efekcie EK_05 przytoczono fragmentarycznie treść efektu. Autor sylabusu wskazując na ten efekt koncentrował się na pierwszej części, tj. jest gotów do przestrzegania zasad etyki zawodowej psychologa, co jest wprost związane z omawianą w ramach przedmiotu problematyką. Jednakże, ponieważ treść tego efektu budzi wątpliwości, zmieniono jego brzmienie na: »Jest gotów do krytycznego przestrzegania zasad etyki zawodowej psychologa, szanowania godności osób z zaburzeniami psychicznymi«. Zmodyfikowany sylabus przedmiotu zamieszczono w załączniku 2.”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacje o podjęciu prawidłowych działań naprawczych, ale tylko w odniesieniu do zajęć wskazanych w zarzucie, które były wskazane jako jeden z przykładów uchybień. W całym, zmienionym programie studiów nadal występują takie zajęcia, w których związek pomiędzy zakładanymi efektami uczeni się a treściami programowymi jest nieoczywisty i niewyartykułowany (por. przykład omówiony w zakresie zarzutu 4, odnoszący się do zajęć *Psychologia kliniczna i psychopatologia późnej dorosłości*).

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

6. Zastrzeżenia budzi adekwatność treści programowych do danych zajęć i liczby przewidzianych godzin pracy z nauczycielem akademickim lub inną osobą. Przykładem takiej sytuacji są zajęcia *prawne podstawy pracy psychologa*, który uwzględnia wiele ogólnych i szczegółowych zagadnień prawniczych, dla których przewidziano 15 godzin zajęć. Choć mają być realizowane w formie ćwiczeń i wykazano je jako zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne, to brak informacji o rodzaju kształtowanych umiejętności.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„Szczegółowa analiza treści merytorycznej zajęć »Prawne podstawy pracy psychologa« pokazuje, że autor sylabusu wskazuje na siedem ogólnych zagadnień prawniczych, co jest typową liczbą tematów dla zajęć, dla których przewidziano 15 godzin. Być może autor zbyt szczegółowo opisał poruszane tematy, które zdecydowanie są możliwe do zrealizowania w 15 godzin dydaktycznych, bowiem skupiają się wokół ogólnego zagadnienia realizowanej w danej jednostce dydaktycznej (np. 90 minut).

Analiza wskazanego sylabusu »Prawne podstawy pracy psychologa« w części Efekty uczenia się dla przedmiotu wskazuje, że w toku prowadzonego przedmiotu kształtowane mają być dwa rodzaje umiejętności, tj. »potrafi planować i realizować własne uczenie się z zakresu obszarów prawa, użytecznych z perspektywy wykonywanego zawodu i rozwiązywać w oparciu o konkretne przepisy problemy zawodowe wynikające z zaistniałych sytuacji« (K_U13) i »potrafi prezentować własne stanowisko, prowadzić debatę, przedstawiać wyniki

zaprezentowanych badań w formie ustnej lub pisemnej wykorzystując, wówczas, gdy jest to konieczne, przepisy prawa obejmujące swym zakresem przedmiotowym obszar działalności zawodowej psychologa« (K_U15). Metodą dydaktyczną, która pozwala na kształtowanie umiejętności praktycznych jest w omawianym sylabusie dyskusja. Warto również zauważyć, że studenci w trakcie zajęć będą analizować także dokumenty prawnicze istotne dla pracy psychologa, na co wskazuje tematyka realizowana w ramach jednostki dydaktycznej nr 7, w której znajduje się analiza dokumentacji w pracy psychologa. Jest to ważna kompetencja w pracy psychologa, który w ramach obowiązków zawodowych przygotowuje również szereg pism sądowych czy oświatowych.”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyjaśnienia i informacje o podjęciu działań naprawczych, jednak nie niwelują one istoty zarzutu. Zakres materiału do przyswojenia przez studenta, który zakłada sylabus zajęć „*Prawne podstawy pracy psychologa*” jest nieadekwatna do wymiaru godzin przeznaczonych do jego realizacji i to zarówno tych, które odbywają się w kontakcie z wykładowcą, jak i pracy samodzielnej (znamienna pod tym względem jest występująca w sylabusie niezmiernie obszerna literatura podstawowa, obejmująca m.in. 5 monografii – łącznie do opracowania ponad 2500 stron). Brakuje zasadniczych zmian w sylabusie zajęć gwarantujących studentom właściwe warunki i realistycznie oszacowany czas uczenia się.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

7. Metody weryfikacji efektów uczenia się nie zapewniają osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się w zakresie umiejętności praktycznych, których opanowanie ma znaczenie kluczowe dla kierunku studiów o profilu praktycznym. Metody weryfikacji efektów uczenia się, przyjęte dla wnioskowanego kierunku, dotyczą najczęściej sprawdzania wiedzy, nawet na zajęciach praktycznych dominują kolokwia i inne formy prac pisemnych (np. prezentacje, opinia). Również w przypadku zajęć z zakresu wybranej specjalności metodą weryfikacji dla ćwiczeń są prace pisemne, z reguły bez podania charakteru tych prac.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„Przedstawione w sylabusach metody weryfikacji efektów uczenia się sprawdzają to, w jakim stopniu absolwent osiągnął zakładane: wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne, są zatem formą końcowej ewaluacji zajęć. Należy zaznaczyć, że metody kształtujące umiejętności praktyczne to wszystkie metody dydaktyczne i sposoby weryfikacji stosowane w ramach przedmiotu. W przypadku opiniowanego wniosku o otwarcie kierunku Psychologia wskazano 89 zajęć lub grup zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, z czego w każdym z nich wskazano przynajmniej jedną metodę wymagającą od studenta samodzielnego rozwiązywania zadań, dyskusji, analizy przypadku na podstawie przeprowadzonego badania lub dostarczonego materiału źródłowego, metody inscenizacji, prac projektowych, indywidualnych, grupowych czy różnego rodzaju elementów treningów umiejętności twórczych i kompetencji miękkich. W załączniku 3 zamieszczono dwie tabele (tab. 1 i tab.2) ilustrujące liczbę faktycznie stosowanych metod dydaktycznych na wnioskowanym kierunku, realizowanych w ramach zajęć lub grup zajęć kształtujących umiejętności praktyczne.

Warto zauważyć, że metoda weryfikacji efektów uczenia się w formie pracy pisemnej, takiej jak stworzenie opinii psychologicznej wymaga wykorzystania umiejętności praktycznych dotyczących nawiązania i podtrzymywania kontaktu z osobą badaną, znajomości procedury badania i zastosowania danego narzędzia będącego podstawą formułowania opinii w praktyce, samodzielnej umiejętności obliczenia oraz interpretacji otrzymanych wyników. Jednocześnie forma pracy pisemnej czy prezentacji, obejmuje prezentację i krytyczną ocenę zagadnień psychologicznych, ale również prezentację i krytyczną ocenę samodzielnie planowanych scenariuszy zajęć i warsztatów psychoedukacyjnych. Tym samym twierdzenie, że formy weryfikacji efektów nie weryfikują umiejętności praktycznych jest bezzasadne.

Można natomiast zgodzić się z twierdzeniem, że w części sylabusów nie sprecyzowano charakteru prac zaliczeniowych, co zostało uszczegółowione w ich aktualnej postaci (załącznik 2 – sylabusy).”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wyjaśnienia i informacje o podjęciu działań naprawczych, jednak nie niwelują one istoty zarzutu. Analiza dołączonych do wniosku sylabusów pozwala ocenić, iż nie dokonano zasadniczych zmian polegających na ich merytorycznej i metodycznej konkretyzacji, a wprowadzono jedynie nieco zmienione opisy. Nadal nie wiadomo, jakie konkretnie umiejętności czy wiedza będą sprawdzane (por. np. enigmatyczne, ogólne określenia „praca zaliczeniowa w formie prezentacji”, „obserwacja w trakcie zajęć, analiza diagnozy” dla metod weryfikacji efektów uczenia się w trakcie przedmiotu *Dziecko z FASD w systemie edukacji*; „aktywność, obserwacja w trakcie zajęć”, „kolokwium zaliczeniowe” dla metod weryfikacji efektów uczenia się w trakcie przedmiotu *Mediacje oświatowe*). Także w prezentowanych w zał. 3 tabelach, do których odnosi się Wnioskodawca, Uczelnia nie opisała czego konkretnie będzie się od studenta wymagać oraz w jakie będą sprawdzane konkretne umiejętności praktyczne studentów w obszarze kompetencji diagnostycznych, interpretacyjnych, komunikacyjnych i terapeutycznych (pomocowych), np. wykonanie i interpretacja jakiego testu, opinii psychologicznej, planu pomocy, ect. Nadal więc są one opisane w sposób mało precyzyjny, nie dając poglądu na temat sposobu ich faktycznej realizacji (pojawia się „Praca w grupach/ rozwiązywanie zadań”). Nie umocowano weryfikacji praktycznych umiejętności we właściwej wiedzy przedmiotowej. Nie można zatem ocenić czy są one zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności praktycznej lub udział w tej działalności.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

8. Wnioskodawca nie przedstawił zróżnicowania celów, efektów uczenia się i treści programowych dla poszczególnych etapów praktyk z uwzględnieniem progresu kompetencji studentów w ciągu cyklu kształcenia dla każdej części praktyk. Praktykom zawodowym przypisano ogólne, zagregowane efekty kierunkowe, bez wskazania specyfiki oraz poziomu zaawansowania nabywanych kompetencji w trakcie kolejnych etapów realizacji tej części programu studiów. Uniemożliwia to zarówno opracowanie właściwego programu praktyk zawodowych, jak i dobór odpowiednich metod weryfikacji osiągniętych efektów uczenia się w poszczególnych semestrach realizacji.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„Uwzględniając uwagę dotyczącą zróżnicowania celów, efektów uczenia się i treści programowych dla poszczególnych etapów praktyk, w załączniku przedstawiamy stosowny opis form aktywności studenta w poszczególnych semestrach realizacji praktyk zawodowych, wymagające coraz bardziej zaawansowanej wiedzy, umiejętności i kompetencji oraz zwiększającej się umiejętności samodzielnej realizacji zadań psychologa w różnych placówkach. W celu wyeksponowania zróżnicowania, podzielono praktyki zawodowe na trzy rodzaje: praktyki obserwacyjne, asystenckie i doskonalące, różniące się celami i poziomem zaawansowania oraz samodzielności realizowanych zadań (załącznik 4). Stosownych modyfikacji dokonano również w sylabusach praktyk (załącznik 2).”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacje o podjęciu prawidłowych działań naprawczych.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut stał się bezprzedmiotowy**.

9. Nie jest spełniony warunek określony w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, bowiem struktura kwalifikacji kadry kierunku nie jest dostosowana do celów, efektów i zakresu kształcenia na wnioskowanym kierunku i nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Wśród nauczycieli akademickich jest tylko 1 osoba ze stopniem doktora habilitowanego w dyscyplinie psychologia; pozostali doktorzy habilitowani (14 osób) i profesorowie (2 osoby) reprezentują inne dyscypliny naukowe; wśród nauczycieli jest 9 osób ze stopniem doktora w dyscyplinie psychologia oraz 9 magistrów psychologii (których zatrudnienie ma/będzie mieć formę umowy cywilno-prawnej). Nauczyciele wymienieni jako osoby prowadzące zajęcia reprezentują następujący profil wykształcenia i doświadczenia zawodowego: psychologia (10 osób + 9 na umowach cywilno-prawnych), filozofia (4), pedagogika (17), politologia (2), nauki o kulturze fizycznej (2); historia (1), teologia (1), nauki o poznaniu i komunikacji społecznej (1), socjologia (2), biologia (1), filologia angielska (1), nauki medyczne (1). W proponowanej obsadzie zajęć stwierdzono nieprawidłowości związane z powierzaniem zajęć nauczycielom akademickim i innym osobom, których dorobek naukowy i doświadczenie zawodowe w zakresie tematyki przypisanej zajęciom w sylabusach nie umożliwia prawidłowej realizacji zajęć. Szczegółowy wykaz nieprawidłowo obsadzonych zajęć znajduje się w załączniku do uchwały. Ponadto dla kilkorga spośród nauczycieli (głównie psychologów) przewidziano prowadzenie wielu typów zajęć o różnorodnym zakresie treściowym (nawet 12 różnych zajęć).

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„Zgodnie z brzmieniem art. 73, ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2023 r., poz. 742 z zm.): „Zajęcia są prowadzone przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w danej uczelni posiadających kompetencje i doświadczenie pozwalające na prawidłową realizację zajęć oraz przez inne osoby, które posiadają takie kompetencje i doświadczenie” . Pragniemy zauważyć, że powyższy przepis nie określa

szczegółowych wymagań dotyczących struktury kwalifikacji, np. poprzez określenie liczby pracowników posiadających stopień naukowy dr hab., dr czy też mgr.

Dorobek naukowy pracowników Zakładu Psychologii Instytutu Pedagogiki jest duży i dotyczy wielu obszarów z zakresu psychologii. Miernikiem tego dorobku są publikacje w wysoko punktowanych czasopismach anglojęzycznych i polskich, takich jak: *Current Psychology*, *Polish Psychological Bulletin*, *Personality and Individual Differences*, *Journal of Constructivist Psychology*; *MC Public Health*; *Journal of Physiology and Pharmacology*, *Frontiers in Psychiatry* *Scientific Reports*, *Journal of Intellectual Disabilities*, *Kwartalnik Naukowy Fides et Ratio*, *Psychiatria Polska*, *Journal of Autism and Developmental Disorders*. *Psychologia Rozwojowa*. Miarą dorobku są także rozdziały w liczących się publikacjach monograficznych oraz monografie, a także zorganizowane konferencje naukowe. Ten dorobek został w ocenie kwalifikacji pracowników Zakładu Psychologii pominięty, a przy jedynie liczbowym zestawianiu liczby pracowników Zakładu Psychologii z innymi osobami przewidzianymi do prowadzenia zajęć może sprawiać mylne wrażenie niewystarczających zasobów naukowych i edukacyjnych Zakładu Psychologii.

Zakład Psychologii ma ponad 50-letnią tradycję w prowadzeniu badań oraz nauczaniu psychologii na różnych kierunkach w Uniwersytecie Rzeszowskim. Zakład Psychologii Uniwersytetu Rzeszowskiego składa się obecnie z 11 pracowników: jedna osoba ze stopniem doktora habilitowanego, 9 doktorów oraz jednej osoby ze stopniem magistra (doktoranta). W Zakładzie Psychologii w ostatnim roku akademickim zostały zatrudnione dwie osoby o dużym dorobku naukowym i organizacyjnym: dr (...) oraz dr (...), zaś (...) wszczęła postępowanie o nadanie stopnia doktora. Świadczy to o ciągłym i dynamicznym rozwoju naukowym i dydaktycznym Zakładu Psychologii. Ponadto — co istotne — władze Uniwersytetu Rzeszowskiego, odpowiadając na zapotrzebowanie Zakładu Psychologii, deklarują gotowość zatrudnienia kolejnych naukowców w dziedzinie Psychologia, wyłonionych w drodze konkursu, w szczególności ze stopniem doktora habilitowanego i profesora. W ten sposób bardzo szybko zmieni się struktura kwalifikacji naukowych w Zakładzie Psychologii.

Osoby zatrudnione na podstawie umów cywilno-prawnych (9 osób) są psychologami o wysokich kompetencjach praktycznych poświadczonych odpowiednimi certyfikatami, a także latami pracy zawodowej. Ich zatrudnienie do prowadzenia zajęć wynika z troski o zapewnienie studentom przekazu wiedzy i umiejętności praktycznych od specjalistów w różnych dziedzinach psychologii. Należy dodać, iż omawiane zestawianie liczby pracowników zatrudnionych na umowach cywilno-prawnych — bez podania liczby godzin, które mają oni realizować — może sprzyjać mylnemu wrażeniu, że osoby te „ratują” sytuację kadrową Zakładu Psychologii. W rzeczywistości osoby te, oprócz jednej — dra Dariusza Kuncewicza — realizują po 15 godzin warsztatów lub ćwiczeń na jednej lub obu specjalnościach w zakresie wysokospecjalistycznych przedmiotów praktycznych takich jak np.: Psychoterapia uzależnień, Dziecko z FAS w systemie edukacji, Trauma a funkcjonowanie w roli ucznia, Techniki psychodramy w psychoterapii, Psychologia sekt — wybrane zagadnienia, Psychologiczna praca z pacjentem onkologicznym. Należy także podkreślić, że w efekcie zatrudnienia tych osób, liczba psychologów przewidzianych do prowadzenia zajęć wzrasta do 20.

Osoby o innym profilu wykształcenia niż psychologia prowadzą zajęcia o tematyce, która jest zgodna z reprezentowaną przez nich dyscypliną naukową. Dotyczy to np. osób prowadzących zajęcia z filozofii, antropologii, socjologii, psychiatrii, podstaw genetyki czy etyki. We wszystkich takich przypadkach osoby prowadzące zajęcia są kompetentne, co jest

udokumentowane ich wykształceniem, dorobkiem naukowym lub zawodowym. W odniesieniu do 17 osób reprezentujących dyscyplinę pedagogikę, należy zwrócić uwagę na to, że w przypadku specjalności Psychologia w edukacji znajduje się obszerny moduł obejmujący treści programowe wynikające z paragrafu 1.8 Obwieszczenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 1 lipca 2020, a dotyczącego kwalifikacji do zajmowania stanowiska nauczyciela psychologa oraz Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 roku określającego w załączniku nr 1 ustępie 2.6 standardy w tym zakresie. Moduł ten zawiera przedmioty, które należą do dyscypliny pedagogiki. Ponadto osoby reprezentujące dyscyplinę Pedagogikę zostały przewidziane do prowadzenia zajęć, które nie są domeną wyłącznie psychologii, np. edukacja włączająca, specjalne potrzeby edukacyjne uczniów czy edukacyjny projekt badawczy. Należy także podkreślić, że naukowcy i praktycy z dyscypliny Pedagogikę przewidziani do prowadzenia zajęć to w dużej mierze osoby ze stopniem doktora habilitowanego, co zapewnia wysoką jakość dydaktyki.

Uwzględniając uwagę dotyczącą nieprawidłowej obsady niektórych zajęć, informujemy, że dokonano zmiany obsady zajęć z przedmiotu „Metodologia badań psychologicznych”. Powyższe zajęcia zostały powierzone pracownikowi o dużym dorobku badawczym, który m.in. kierował grantem NCN Miniatura 2, a w jego ramach przeprowadzono polską adaptację Family-Professional Partnership Scale (FPPS) oraz Enabling Practises Scale (EPS)” (Nr decyzji: DEC-2018/02/X/HS6/02306) doktorowi Tomaszowi Gosztyle. Ponadto uzupełniono wykaz nauczycieli proponowanych do prowadzenia zajęć o niezbędne informacje na temat kwalifikacji do prowadzenia przedmiotów: Prawne podstawy pracy psychologa i Ochrona własności intelektualnej. Zarówno dr (...), jak i dr (...) posiadają wykształcenie i kwalifikacje uprawniające je do prowadzenia ww. przedmiotów, co zostało odpowiednio doprecyzowane i uzupełnione (załącznik 5 i Załącznik 6). Zmodyfikowano również planowany przydział czynności tak, aby nauczyciele prowadzili zajęcia o podobnym zakresie treściowym zgodnie z posiadanym przez nich dorobkiem naukowym, zakresem doświadczenia zawodowego i kwalifikacjami (załącznik 6). Warto zaznaczyć, że w przypadku uzyskania pozwolenia na utworzenie studiów na kierunku Psychologia, uczelnia będzie dążyła do rozwoju badań z zakresu tej dyscypliny i wzrostu kwalifikacji kadry prowadzącej zajęcia.”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacje o podjęciu działań naprawczych, jednak nie okazały się one w pełni skuteczne. Uczelnia podjęła ograniczone działania naprawcze, polegające na zastąpieniu prowadzących te zajęcia, dla których obsada była nieprawidłowa, innymi osobami prowadzącymi o odpowiednich kwalifikacjach. Uczelnia nie zatrudniła jednak żadnego dodatkowego psychologa. Wnioskodawca skoncentrował się jedynie na trzech osobach, których dorobek i doświadczenie praktyczne zostało w uzasadnieniu do uchwały PKA literalnie podważone. Prezydium PKA wzięło jednak pod uwagę, że przedmiotowy zarzut dotyczy liczebności kadry psychologów, a także poziomu doświadczenia akademickiego, które wciąż należy ocenić jako niewystarczające. Nadal w przedstawionej kadrze dla kierunku psychologia brak samodzielnych nauczycieli akademickich posiadających wykształcenie i dorobek w dyscyplinie psychologii, a więc aktualny pozostaje ogólny zarzut o deficycie nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia, posiadających dorobek naukowy w dyscyplinie psychologia. Część wykładowców prowadzi bardzo znaczną liczbę zajęć (8, 10, 9, etc.) – tematycznie nadmiernie zróżnicowanych, o niekoherentnych treściach. Prezydium PKA zważyło także, że studia

magisterskie, w tym realizowane jako profil praktyczny, powinny gwarantować studentom kontakt z naukowcami, posiadającymi potwierdzony tytułami i stopniami naukowymi dorobek naukowy, którzy są wybitnymi autorytetami i ekspertami z danej dyscypliny. Jest to ważne zwłaszcza w przypadkach realizowania w trakcie studiów zadań badawczych, podejmowanych przez studentów przy pisaniu prac magisterskich oraz w sytuacji prowadzenia wykładów czy seminariów. Brak samodzielnych pracowników naukowych z dyscypliny psychologia uniemożliwia chociażby monitorowanie jakości prac magisterskich promowanych przez osoby ze stopniem doktora. Aby zapewnić jakość badań i interpretacji psychologicznych, nawet na kierunku o profilu praktycznym (ale kończącym się nadaniem tytułu – magistra), prowadzenie prac dyplomowych przez doktorów powinno być aplikowane incydentalnie (i to pod kierunkiem samodzielnych pracowników naukowych reprezentujących daną dyscyplinę), a nie stanowić dominującą praktykę. Wiedza teoretyczna musi być podstawą praktyki, a jakość przekazu tej wiedzy gwarantują właśnie nauczyciele akademicki, posiadający stopnie dr hab. i tytuły naukowe, a nie tylko doświadczenie w zawodzie. Nieobecność takich pracowników, posiadających wykształcenie i dorobek w dyscyplinie psychologia w strukturze kadry należy uznać za bardzo dużą nieprawidłowość o charakterze jakościowym. Powyżej opisana polityka kadrowa Uczelni nie prowadzi do osiągnięcia właściwej jakości studiów i promuje złe praktyki dotyczące organizacji kształcenia na poziomie wyższym, co jest szczególnie niepokojące wzięwszy pod uwagę, że rozpatrywany jest wniosek dużego uniwersytetu. Reasumując, można ocenić więc, że Wnioskodawca dokonał nieznacznych jakościowo zmian i przesunął i nie zrealizował idei postulatu zawartego w uzasadnieniach Uchwały PKA, nie zatrudniając dodatkowo ani jednego samodzielnego pracownika naukowego, którego dorobek naukowy byłby związany z psychologią.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio **zarzut pozostaje w mocy**.

10. Brak informacji o zasobach testów psychologicznych posiadanych przez uczelnię lub projektowanych do zakupu, niezbędnych do kształcenia w zakresie psychologii, co nie pozwala na realizację zakładanych efektów uczenia się charakterystycznych dla działalności zawodowej psychologów.

Stanowisko Uczelni

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Uczelnia podniosła, jak niżej.

„W przypadku uzyskania zgody na utworzenie kierunku psychologia w Instytucie powołana zostanie Biblioteka Testów Psychologicznych, której zadaniem będzie udostępnianie testów psychologicznych i narzędzi diagnostycznych uprawnionym do ich stosowania pracownikom naukowym oraz studentom kierunku psychologia. Wykaz narzędzi psychologicznych aktualnie posiadanych przez Instytut Pedagogiki znajduje się w załączniku 7.

Dla wszystkich pracowników i studentów Uniwersytetu Rzeszowskiego dostępne jest oprogramowanie STATISTICA (wersja 13-3) w ramach licencji Site License., co umożliwi nie tylko diagnozę, ale również wykorzystanie niektórych narzędzi psychologicznych i uzyskanych za ich pomocą danych do opracowań statystycznych i naukowych.

Wymienione narzędzia znajdują się w Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Rzeszowskiego, w tym także w Zakładzie Psychologii w pokoju 19 przy Ulicy Ks. Jałowego 24, 35-010 Rzeszów. W przypadku uzyskania zgody na utworzenie kierunku psychologia planowana Biblioteka zostanie wyposażona w narzędzia diagnozy psychologicznej, niezbędne do realizowania treści

przewidzianych w programie nauczania i osiągnięcia założonych efektów kształcenia. Przewidziane w planie zakupowym narzędzia to zwłaszcza testy inteligencji: WISC-V, LEITER-3, IDS-P, DS-2, SB5.”

Stanowisko Prezydium PKA

Uczelnia przedstawiła we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy informacje o podjęciu prawidłowych działań naprawczych.

W związku z powyższym sformułowany uprzednio zarzut **stał się bezprzedmiotowy**.

Biorąc pod uwagę utrzymanie w mocy zarzutów 2, 3, 4, 5, 6, 7 i 9 Prezydium PKA stwierdza, że nie zaistniały przesłanki do zmiany opinii negatywnej wydanej w uchwale nr 338/2023 z dnia 25 maja 2023 r.

§ 2

Uchwałę Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej otrzymują:

1. Minister Edukacji i Nauki,
2. Rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Polskiej Komisji Akredytacyjnej
Tadeusz Stanisławski
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/